

Kapellan at have en Præstegaard. Det kan være en yngre Mand, som kan flytte ind hos en af Beboerne derovre, naar der bygges et Par Værelser til, og paa denne Maade kan han godt udføre sin Gjerning. Der er jo Ingen, som forlanger — hvad man har sagt derovre, — at han altid skal kjøre; han kan godt gaa. Nu kommer man bagefter — hvad man ikke havde forudset — og forlanger en Præstebygning og Jord, og uagtet man forlanger Jord til 2 Heste og 2 à 3 Rper, siger man dog, at da der ikke kan beregnes noget Indtægtsoverskud af en saadan Auling, saa tør man ikke paalægge selve Kapellaniet nogen Forrentning eller noget Afdrag. Det er en ny statsøkonomisk Lære, at man kan have en Gaard paa 2 Heste og 2 à 3 Rper uden noget Indtægtsoverskud. Dersom det maatte erkjendes for rigtigt, havde jeg nær sagt: Gud naade det lille Danmark! De 20,000 Kr. anslaaes efter Provostens Erklæring, men Biskoppen erklærer, at det neppe kan anses for tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, at vi under de nuværende Forhold skulle gaa ind paa den Slags Bevillinger. — Forslaget under Nr. 38 er tiltraadt af Udvalget, og jeg skal derfor forbigaa det. — Forslaget under Nr. 39 angaar det kongelige Theater og Kapel. Ministeren kan ikke tiltræde vort Forslag derom, men dette passer fuldstændig med vor Opfattelse; vi have aldrig ment, at den høitærede Mini er skulde tiltræde det. — Forslaget under Nr. 40 er taget tilbage af den meget ærede Minister, og Forslagene under Nr. 41 og 42 ere tiltraadte, hvilket jo er temmelig naturligt, da de, som den høitærede Minister veed, ere tagne ud af hans eget Forslag. Derimod opholdt den høitærede Minister sig længere ved Forslaget under Nr. 43, hvorved Udvalget i Anledning af Christian Winthers og Frederik Baludan-Müllers Død foreslaar at nedlægge Summen med 6,000 Kr. Da Udvalgets Mindretal imidlertid har stillet Forslaget under Nr. 44, er det en Selvfølge, at „Udvalget“ ved Forslaget under Nr. 43 maa forstaaes som „Udvalgets Flertal,“ idet Mindretallet efter Konference med Ministeren har indtaget en særlig Stilling ved Forslaget under Nr. 44. Den høitærede Minister mente, at Flertallets Forslag var i Uoverensstemmelse med vor Aftale, og han henviste i saa Henseende til Betænkningen fra forrige Aar, men dette kan jeg paa ingen Maade erkjende. Naar der ikke var kommet andre Omstændigheder til, som foranledigede til at tage en anden Position — det kunde vi forresten godt sige, at der er paa ethvert Punkt, — burde ganske vist Finantsudvalget have anbefalet dette; men den høitærede Minister maa erindre, at det, han oplæste af den tidligere Betænkning, var en Beretning om, hvorledes Forholdet hidtil havde været, medens man derefter i Betænkningen gaar over til en ny Ordning og en ny Inddeling efter Re-

vision og nærmere Bestemmelse af alle disse Konti; derved bortfalder den høitærede Ministers Udtalelse angaaende dette Forhold. Jeg vil for mit Bedkommende ærlig tilstaa, og jeg tror ligeledes at kunne sige det for hele Flertallets Bedkommende, at vi, naar den høitærede Minister kan vise os Noget hertilands, som med almindelig Anerkjendelse kan indtage den Plads, de to Afdele indtog, vistnok ere meget villige til at tiltræde det Bølsb, hvorom der her er Tale, udelveret af Statskassen; men man har ment, at dette for Diebliffet desværre ikke er Tilfældet. Der kan saaledes siben ved Revision af selve Kontoen faas Anvendelse for Bølsbet. Jeg vil for mit Bedkommende udtale, at vi jo endnu have 3 Aend paa denne Konto, og ved Revision af de ses Honorarer kan der altid senere gjøres Brug af Noget deraf; men jeg benægter, at den høitærede Minister i, hvad der er foregaaet, kan se et Brud paa Aftale med Finantsudvalget. — I Forslaget under Nr. 45 vil man se, at b er nyt, medens a ikke er det. En lignende Tanke som den, der er udtrykt i b, blev udstemt ved 2den Behandling, fordi den var indflettet i a, men efter Forhandling mellem Finantsudvalget og den høitærede Minister allerede før 2den Behandling gav man Antydning af, at den Vel, som Ministeren her har valgt, vilde være at foretrække, og at man vilde gaa ind paa den nye Tanke; Udvalget har derfor troet at burde tiltræde dette Forslag. — Forslagene under Nr. 46—49 skal jeg forbigaa; det er gamle, kjendte Sager. — Med Forslaget under Nr. 50 er den høitærede Minister ikke fornøjet. Det angaar Forandring i Texten for Tilskudet til Folkehøjskolerne. Naar der staar: „Tilskud til Folkehøjskoler 28,000 Kr.“, er det Flertallets Opfattelse, at denne Bevillings Text er saa tydelig, at den høitærede Minister ikke deri kan have nogen Bemyndigelse til at tage 2,000 Kr. fra denne Bevilling og give dem til en af ham udnævnt Tilsynsmand. Det er altsaa ikke for at sanktionere den efter Flertallets Formening uden Bemyndigelse gjorte Brug af de 2,000 Kr., at man stiller dette Forslag; men man stiller det for at faae Thingets Votum for, at den Opfattelse baade med Hensyn til Fortiden og Fremtiden er rigtig, at der ikke af dette Bølsb kan anvendes Noget til Ministerens Tilsynsmand. Ministeren ønsker at kjende det og det, inden Pengene uddeles, og det kan være meget fornuftigt; men Bevillingsmyndigheden har i mange Aar ladet Sagen gaa og har aldrig forlangt, at Ministeren skulde have andet Kjendskab end enhver anden almindelig Borger, og han vil jo let kunne faae mere ved de Efterretninger, han faar gjennem Andragender, Medd lefser og deslige om hvem, der ønsker Understøttelse. Vi ere altsaa fuldstændig tilfredse, naar Ministeren handler efter sit Skjøn i Overensstemmelse med de Negler, der ere givne. Man forlanger ikke af den høitærede Mi-